

Liturgie voor de viering van zondag 14 juli 2019: Vierde na Trinitatis; vierde van de zomer

In deze dienst wordt Karsten Stijn gedoopt.

Plaats: Ontmoetingskerk

Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Organist: Jan de Geus

Kindernevendienst: Groep 1 tot en met 7.

Tienernevendienst: Groep 8 tot en met klas 3

Thema: Naast wie sta jij?

Protestantse gemeente te IJsselstein

**Protestantse
Kerk**

De Paaskaars brandt

Orgelspel vooraf

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen
Met hen komen ook de doopouders en de dopeling mee.

Welkom door de voorganger:
Welkom aan ieder, speciaal de gasten
Naast wie sta jij? Naast wie zit jij?

'*Kan ik iets voor je doen*', zingt [De Dijk](#)

Kan ik iets voor je doen?
Kan ik iets voor je zijn
In dit wrange seizoen
Met zijn kruipend venijn
Kan ik iets voor je zijn
Met een blik een gebaar
Met een arm om je heen
Of een hand uit je haar
Kan ik iets voor je zijn
In je grote gemis
Omdat wie je zo liefhad
Er nu niet meer is?
...

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Gezang 213 (uit *Zingende gezegend*, op de melodie van Psalm 84)

Gebed aan het begin (staande) dat we besluiten met het zingen van: '*Heer, ontferm U!*'

Wie is mijn naaste

Een gebed

Wie is mijn naaste
hij moet al echt
op mijn weg liggen
onontkoombaar zijn

wil ik hem helpen
 nauwkeurig blijf ik
 binnen de perken
 van mijn verplichtingen
 waar blijf je
 je kunt ook te ver gaan

o God ontferm U over mij
 zo heb ik geen leven
 bevrijd mij
 van mijn benepenheid
 open mijn hart
 maak mij vindingrijk
 geef mij oog
 voor wie ook maar
 een naaste in mij ziet
 vervul mij met de
 gezindheid van uw Zoon
 die alles prijs gaf
 om het verlorene
 te zoeken en te redden.
 Zo bidden en zingen we samen:
 ...

(Hans Bouma, *Wie liefheeft, leeft voorgoed*, p. 42)

We gaan weer zitten

We zingen het loflied: Lied 218:1 en 2 (Uit *Evangelische Liedbundel*): ‘*Samen in de naam van Jezus*’

DIENST VAN DE HEILIGE DOOP

De doopouders vertellen waarom ze hun kind laten dopen

We luisteren naar uitleg van de doop: (door ouderling Aris Jan)

DE DOOP
 is een teken
 waarin christenen van alle tijden
 en van alle plaatsen
 elkaar en zichzelf herkennen.

DE DOOP
 geschiedt met water,
 teken van ondergang en opstanding,
 teken van nieuw leven
 en dragende kracht.

HET TEKEN

*wil zeggen:
 wij zijn van de Heer,
 Hem behoren wij toe,
 in Zijn Naam mogen wij leven:*

*IN DE NAAM VAN DE VADER,
 die ons mensen heeft willen aannemen
 als Zijn kinderen,
 die in Zijn liefde ons geeft,
 iedere dag opnieuw,
 te leven
 uit de kracht van Zijn Woord:*

*IN DE NAAM VAN DE ZOON,
 die kwam op de aarde,
 kind onder de kinderen,
 mens onder de mensen,
 onze weg kruisend,
 om ons te roepen tot dienst
 aan Zijn Koninkrijk;*

*IN DE NAAM VAN DE HEILIGE GEEST,
 waarmee God ons wil raken,
 opdat ons leven en samenleven
 mogen worden vervuld van Zijn Geest.*

*LEVEND IN DE NAAM
 van de scheppende Heer dopen wij.
 En wij roepen daarbij de namen van hen,
 die door dit teken
 zich verbonden mogen weten met God,
 Hem dankend voor wat Hij ons geeft.*

*IN HET GELOOF
 aan de vergevende liefde van God
 mogen mensen bidden
 om Zijn liefde, Zijn vrede,
 in hun samenleven,
 een wereld rond,
 generaties lang.*

*IN DIT GELOOF
 mogen mensen helpen,
 op hun wijze, in hun taal
 iets van de liefde en vrede
 voort te spreken:
 over onze wereld,
 in ons gezin,
 in ons eigen leven.*

GOD GEVE ONS

*dat wij het teken zullen verstaan,
dat wij elkaar en onszelf
in het teken zullen herkennen
als opnieuw-geboren mensen,
gesteld in de ruimte,
die Hij ons geven wil.*

Doopvragen:

Ouders, ik vraag jullie op te staan.

Patrick,

*1. Stem je van harte in met het geloof van de gemeente in God,
die geroepen is tot de lof en de dienst van Jezus Christus?*

*2. Belijd je, dat wij - groot en klein -
geroepen zijn tot de gemeente,
die in Christus geheiligd is,
en verlang je daarom,
dat je kind ingelijfd wordt door de doop
in de gemeente van Christus
tot opbouw van zijn lichaam?*

*3. Wil je dit kind aanvaarden als kind van God
en het bewaren bij het hartsgeheim van de gemeente?
Beloof je je kind dagelijks voor te gaan
in liefde, trouw en gerechtigheid?*

Patrick, wat is hierop jouw antwoord?

...

*Monique,
stem je in met de doop van Karsten
en steun je Patrick in zijn verlangen
dat je kind gedoopt wordt,
Ben je bereid hen de ruimte te geven
en te steunen op de weg van het geloof in Jezus Christus
En ben je bereid hieraan bij te dragen
voor zover dat binnen je mogelijkheden ligt?*

Vraag aan de gemeenteleden en hun antwoord

Wilt u dit kind van God in uw midden ontvangen om samen met hem de weg van Jezus te gaan?

Antwoord: *Ja, dat willen wij.*

We zingen: Gezang 20 (uit *Alles wordt nieuw 1*): *'Laat de kind'ren tot Mij komen'*

Doopgebed, daarna mogen de kinderen erbij komen

U willen wij danken,
prijzen uw naam!

U hebt de aarde geroepen
uit het water van de oervloed.

U hebt scheiding gemaakt
tussen nacht en dag
tussen water en land
en zo leven gegeven.

U hebt met uw schepping
een nieuw begin gemaakt
door Noach en de dieren te redden
uit het doodswater van de grote vloed.

U hebt uw volk Israël
bevrijd uit de dodelijk slavernij
en door het water van de zee geleid
naar het land van verlangen.

U hebt Jona gered
uit het dreigende water
een zee van gericht
door de heilige vis.

U hebt ons uw zoon Jezus aangewezen,
toen hij werd ondergedompeld
en zich boog onder de hand van Johannes
in het water van de Jordaan.

U hebt hem opgewekt uit de doden,
als eerstgeborene van uw toekomst.

Laat de doop van Karsten een teken zijn,
dat U ook in deze tijd een gemeente roept van heinde en ver,
gedoopt in Jezus' doop, met hem gestorven en opgestaan
mensen, levend in zijn Geest, op weg naar het rijk van vrede.
Amen.

(Jan de Jongh, *Fragmenten en bouwstenen*, p. 156v.)

We halen water om te dopen uit de bron

Naamgeving: Karsten Stijn

Bediening van de doop

We zingen staande: Lied 354:4 en 5

Aansteken doopkaars

We luisteren naar een gedicht: (Monique draagt voor)

*Ik droomde eens en zie: ik liep
aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.
We liepen zo het leven door
en lieten in het zand
een spoor van stappen na, twee aan twee:
de Heer liep aan mijn hand.*

*Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop
in tijden van geluk en vreugd',
van diepe pijn en hoop.
Maar toen ik goed het spoor bekeek,
zag ik langs heel de weg -
daar waar het juist het moeilijkst was -,
maar één paar stappen staan.*

*Ik zei toen: "Heer, waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had;
juist toen ik zelf geen uitkomst zag
op het zwaarste deel van 't pad."
De Heer keek mij vol liefde aan
gaf antwoord op mijn vragen:
"M'n lieve kind toen 't moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen."*

De doopouders leggen een doopsteentje met de naam van de dopeling in het stiltecentrum op de plek van gedachtenis

We luisteren naar een clip van 'Kom tot de Vader' (Opwekking 599)
<https://www.youtube.com/watch?v=dX8Dn1hW6yc>

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

Barmhartige God,
geen mens komt tevergeefs tot U,
want in Jezus bent U ons nabijgekomen
en hebt U zich laten kennen als een God
die ieder vol liefde tegemoet treedt.
Wij bidden U: laat uw Woord dicht bij ons zijn,
opdat wij mensen worden zoals uw Zoon,
die stil stond bij wie Hem riep en nodig had.

Help ons te worden als Hij:
 mensen in wie uw barmhartigheid en liefde woont,
 vandaag en alle dagen.
 Leer ons dat in de kerk, bij de nevendiensten, bij mensen thuis.
 Amen.

Gesprek met de kinderen

Zondag 14 juli – De zegen voor de Israëlieten

Op deze zondag staat Numeri 6:22-27 centraal: God vertelt hoe Aäron en de andere priesters het volk van Israël moeten zegenen. Deze zegen wordt ook nu nog in veel kerken aan het einde van de kerkdienst uitgesproken, en hij wordt ook elke zondag in het materiaal van *Bijbel Basics* genoemd.

Voor de kinderen van **4-8 jaar** richten we ons op het deel uit de zegen waarin wordt gezegd dat God voor de Israëlieten zal zorgen.

Voor de kinderen van **8-12 jaar** richten we ons op het deel uit de zegen waarin wordt gezegd dat God aan de Israëlieten zal denken en hun vrede zal geven.

Wat heb je nodig?

- een paraplu
- zes kaartjes aan een touwtje; op elk kaartje een woord uit de zegen: gelukkig maken, beschermen, er zijn, zorgen voor, denken aan, vrede geven.
- Hang de kaartjes aan de paraplu.

Aan de slag:

- Laat de kinderen de paraplu zien. Wanneer gebruik je een paraplu?
- Wat gebeurt er als je niet onder de paraplu blijft lopen terwijl het regent?
- Welke woorden hangen er aan de paraplu?
- Vertel de kinderen dat de zegen die ze in de (kinder)dienst horen werkt als een paraplu: God is om je heen zoals de paraplu jou beschermt.
- Als God je zegent, spreekt hij het goede over je uit.
- De zegen van Aäron bestaat uit drie delen. In elk deel staat de naam van God en twee zegeningen: o God zal de mensen **gelukkig maken** en hen **beschermen**.
o God zal bij de mensen **zijn** en voor hen **zorgen**.
o God zal aan de mensen **denken** en hun **vrede geven**.

NBV:

22De HEER zei tegen Mozes: 23‘Zeg tegen Aäron en zijn zonen dat zij de Israëlieten met deze woorden moeten zegenen:

24‘Moge de HEER u zegenen en u beschermen,

25moge de HEER het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn,

26moge de HEER u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.’

27Als zij mijn naam over het volk uitspreken, zal ik de Israëlieten zegenen.’

BGT

22De Heer zei tegen Mozes: 23‘Zeg tegen Aäron en zijn zonen dat ze de Israëlieten met deze woorden moeten zegenen: 24‘De Heer zal jullie gelukkig maken en jullie beschermen. 25De Heer zal bij jullie zijn en voor jullie zorgen. 26De Heer zal aan jullie denken en jullie vrede geven.’

27Als Aäron en zijn zonen zo mijn naam noemen voor het volk, zal ik de Israëlieten geluk en vrede geven.’

We zingen met de kinderen: Lied 416:1 en 2

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Schriftlezing: Lucas 10:25-37

²⁵Er kwam een wetgeleerde die hem op de proef wilde stellen. Hij vroeg: ‘Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?’ ²⁶Jezus antwoordde: ‘Wat staat er in de wet geschreven? Wat leest u daar?’ ²⁷De wetgeleerde antwoordde: ‘Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.’ ²⁸‘U hebt juist geantwoord,’ zei Jezus tegen hem. ‘Doe dat en u zult leven.’ ²⁹Maar de wetgeleerde wilde zich rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: ‘Wie is mijn naaste?’ ³⁰Toen vertelde Jezus hem het volgende: ‘Er was eens iemand die van Jeruzalem naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem daarna halfdood achterlieten. ³¹Toevallig kwam er een priester langs, maar toen hij het slachtoffer zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. ³²Er kwam ook een Leviet langs, maar bij het zien van het slachtoffer liep ook hij met een boog om hem heen. ³³Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag liggen. ³⁴Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze. Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een logement, waar hij voor hem zorgde. ³⁵De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de eigenaar en zei: “Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden.” ³⁶Wie van deze drie is volgens u de naaste geworden van het slachtoffer van de rovers?’ ³⁷De wetgeleerde zei: ‘De man die medelijden met hem heeft getoond.’ Toen zei Jezus tegen hem: ‘Doet u dan voortaan net zo.’

We zingen: Lied 221:1 en 2

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Ik zeg wel eens in een doopgesprek: *“Je kind gaat horen bij de club van gedoopten.”* Soms doe ik zoiets om in minder plechtige taal dan bijvoorbeeld bij doopvragen gebeurt, iets uit te leggen. Op een vlotte manier vraag ik dan: *“Wil je dat Karsten ook bij de club gaat horen?”* En die club is dan de gemeente van Christus. Een gemeenschap die deel uitmaakt van onze Protestantse kerk en zich verbonden weet met andere kerken. En soms zijn wij christenen en kerkmensen dan enthousiast: *“Weer een lid erbij! Gelukkig maar, want er verdwijnen al zoveel leden.”*

Het was deze keer aanleiding tot een wat langer stukje in het doopgesprek, dat ik met Patrick en Monique had, samen met ouderling Aris Jan. Ik werd even stil gezet. Want hoe ga je in dit verband om met mensen die niet zomaar naar de kerk gaan of er niet mee verbonden zijn? Of hoe ga je om met mensen die niet gedoopt zijn? En die dus niet meetellen bij de club? Maak je dan niet onnodig scheiding? En wek je dan niet de indruk dat ongedoopten op z'n minst niet meetellen? Gaat het om exclusiviteit? Of kun je ook inclusief denken?

Ik kan er niet om heen dat er gewoon verschil zit tussen mensen die wel of niet gedoopt zijn. Alleen al mentaal. Door de doop wordt je lid van een gemeenschap van mensen die gedoopt zijn. Ooit eens in het verleden. En ooit eens in de toekomst. Maar die gemeenschap gaat grenzen over. De grenzen van onze Protestantse kerk. Er zijn ook andere kerkgenootschappen waar gedoopt wordt. En doorgaans erkennen we die die doop over en weer. En het gaat

geografische grenzen over. Ook op andere plaatsen in de wereld worden kinderen en volwassenen gedoopt.

Er is ook een administratief / formeel verschil tussen gedoopten en ongedoopten. Wie gedoopt is krijgt bepaalde rechten en plichten in onze kerk. En afhankelijk van wat we plaatselijk afspreken is dat meer of minder.

Tegelijk is er ook weer een vloeïende grens. De doop is geen garantie voor een levendige betrokkenheid bij God, geloof en kerk, vroeger of later. Zo werkt het niet. De eigen ontwikkeling van dopelingen kan betekenen, dat ze zelf niet achter de keuze van hun ouders gaan staan. Soms gebeurt dat bewust, soms onbewust. En ook de invloeden van wat ze op hun weg tegenkomen en in zich opnemen spelen hun rol. Het lukt de kerk ook niet altijd om opgroeiende jongeren duidelijk te maken hoe belangrijk en waardevol het geloof is. Het verschil tussen gedoopten en niet-gedoopten kan dan verwaarloosbaar zijn.

Bovendien durf ik niet zomaar te zeggen of je uiteindelijk wel of niet bij het geloof, de gemeente of de 'club' hoort. Dat is iets van de persoonlijke relatie van iemand met God. Dat is een eigen verantwoordelijkheid van de betrokkenen tegenover God, geloof en kerkelijke gemeente. Ik kan de harten niet lezen. Ik kan niet op de stoel van God gaan zitten. En al helemaal geen laatste oordeel vellen. Al geloof ik wel, dat 'liefde' en uiterst belangrijk criterium zal zijn. Of in de taal van het Lucas verhaal 'medelijden' of 'barmhartigheid'.

Wat ik er nog wel van wil zeggen is dit: De doop is een signaal dat je kunt zien gebeuren. Met eigen ogen, zoals het daarstraks gebeurde. En het is ook iets dat je kan voelen. Karsten voelde het aan den lijve. En zo maak je zichtbaar en voelbaar dat die band van God met ons er is. Op zichzelf is die band er altijd, overal. Maar dat tastbare en zichtbare is wel een extra. Ik vergelijk het ook wel met een trouwring of vriendschapsring. Met deze trouwring laat ik zien dat ik getrouwd ben. Maar als ik hem afdoe, of als ik er helemaal geen zou dragen – dan ben ik nog altijd getrouwd. Dan is er nog altijd spraken van een verbinding van liefde en trouw.

En ik wil er tenslotte nog dit van zeggen: Vaak houden mensen die niet gedoopt zijn een spiegel voor aan wie wel gedoopt is. Mensen die niet tot de club behoren gedragen zich beter dan wie er wel bij horen. Of laten des te beter de bedoelingen van God zien. En dan moeten we ons schamen. Wij, die tot de club, tot de gemeente behoren. Soms al jaren. En soms ook zelfs als belijdende leden. Mensen waarvan je zou denken dat die nog bewuster bij de gemeente horen.

Met deze woorden maak ik ook de stap naar het verhaal van Lucas van vandaag.

Omdat daar ook iets speelt tussen insiders en een outsider. Tussen mensen van binnen – alsof ze doopleden waren. En iemand van buiten – alsof het een voorbeeldige ongedoopte betreft. Er is een man door rovers gegrepen, in elkaar geslagen en voor halfdood langs de kant van de weg neer gesmeten. En de rovers zijn er met de buit vandoor. Er ligt een slachtoffer van grof geweld in de berm.

Een priester en later een Leviet laten het slachtoffer links liggen. Het zijn mensen van wie je anders zou verwachten. Ze zijn thuis in het geloof. Ze willen graag doen wat God graag ziet. In onze tijd zou je zeggen: het zijn mensen van de kerk – daar kan je iets goeds van verwachten. Die zullen je toch niet laten vallen en in de steek laten?!

Maar de twee lopen er in een wijde boog omheen. Ze maken hun handen niet vuil aan de halfdode man.

Dan komt er een derde langs. Een Samaritaan. Dat is er eentje waar je helemaal niets van hoeft te verwachten. Dat is er één die helemaal niet meetelt. In die tijd zagen de Joden hen als verdachte en vreemde mensen. Het boterde niet tussen hen. Dat had met het geloof te maken. Maar ook met de politieke keuzes die ze vroeger maakten.

En het is juist déze Samaritaan die gaat helpen! Hij doorbreekt gewoonten en vaste patronen. Hij doet wat je niet zou verwachten: hij biedt hulp in nood. Hij loopt er niet om heen, maar hij doet gewoon! Hij pakt aan. Wat een geweldige verrassing! Wie zou ons verrassen met naastenliefde...: die vrouw met dat hoofddoekje? Die vent met tattoos, kralen en kettingen? Die buurman die je nooit groet? Een zwerver of junk? Al met al – iemand waar je het helemaal niet van verwacht.

Open staan voor de nood van een ander is niet vanzelfsprekend. Nog moeilijker wordt het door de eindeloze hoeveelheid informatie die tot ons komt via de media over mensen in nood. Zijn al die mensen onze naaste?

De wetgeleerde die Jezus op de proef wilde stellen, lijkt niet zo gericht op de ander. Het ging hem misschien wel meer om zijn eigen zielenheil. Hij vraagt hoe hij zelf het eeuwig leven kan beërven. Jezus dient hem van repliek door te verwijzen naar zijn eigen kennis: de Thora, de woorden van God. Hij moet het toch zelf weten, hij kent immers de geloofsregels? De vrager weet eigenlijk al het antwoord op zijn vraag, maar door hem toch te stellen, hoewel hij het al weet, wil hij zich onttrekken aan Gods gebod. Kennen is iets anders dan verstaan. Liefhebben kan nooit een gebod zijn dat je moet doen. Het is een innerlijke levenshouding die blijkt niet zozeer uit wat je in woorden gelooft, maar uit wat je daadwerkelijk doet. Liefhebben is een beweging naar de ander toe. En wel nu, meteen. Het leven dat eeuwigheidswaarde heeft is al begonnen.

Er zit ook venijn in de staart van de gelijkenis. Dat is waar Jezus de vraag van de wetgeleerde omkeert. Hij geeft geen antwoord op de vraag *“Wie is mijn naaste?”*, maar vraagt *“Wie is de naaste van ... ?”* Met andere woorden: er is nooit een theoretische vraag wie mijn naaste is, er is alleen het praktische gegeven *“Wie de naaste is van...?”*. Dat heeft dus niets te maken met hoe je wel of niet moet geloven. Het is het hart van het geloof, waarin je bewogenheid met de ander je doet handelen. Naast wie sta jij eigenlijk?

De naaste, is niet degene die ik op mijn weg vind, maar degene op wiens weg ik mij begeef. Degene tot wie ik mij wend en die ik actief zoek. Naaste word je door naaste te zijn. Als naaste sta je nooit boven de ander. Het woord zegt het al: je staat naast de ander. Het is niet vanuit jouw superioriteit, maar vanuit jouw eigen levenservaring waar jij hebt geleerd te ontvangen. Een ander tot naaste zijn, leer je door diegenen die vóór jou tot naaste zijn. Onze naasten, dat zijn allen die op onze levensweg dáár zijn waar wij hulp nodig hebben en die ons hulp gegeven hebben, zonder dat we daar om gevraagd hebben ... Daar spelen ook ouders een grote rol in.

Hoe word ik een naaste? Terwijl de priester en de leviet het slachtoffer wel zien, maar onbewogen hun weg voortzetten, laat de Samaritaan zich in zijn binnenste beroeren. Het Grieks formuleert het heel drastisch letterlijk: zijn ingewanden werden beroerd. Tot naaste word je volgens het verhaal niet door te beseffen wat je ethische plichten zijn, maar je wordt naaste door mee te voelen, door empathie te ervaren en vanuit het medelijden tot actie over te gaan. Niet de vraag wie je naaste is, die je moet helpen, maar de vraag hoe je zelf een naaste wordt is het centrum van deze gelijkenis. En het antwoord zit in het aangaan van een relatie met de ander vanuit het toelaten van nabijheid, het je laten beroeren door de nood van de ander en het daardoor gekweekte mede-lijden. Zo wordt het lijden van de ander een deel van je eigen identiteit.

Bij het voorbereiden van deze preek was er zeker één nieuwsbericht dat me steeds bezighield. Ik denk aan Carola Rackete. Ze is de kapitein van het reddingsschip Sea-Watch 3. Ze zag zich genoodzaakt naar Lampedusa te varen, omdat 14 dagen na de redding nog steeds geen enkel land toestemming gaf om het schip met tientallen uit zee geredde migranten aan te laten leggen. Toen werd ze door Italië beschuldigd van medeplichtigheid aan mensensmokkel en het negeren van een bevel van de bemanning van een marinevaartuig. Maar Italië moest haar vrijlaten. Dat heeft een Italiaanse onderzoeksrechter bepaald. Omdat Rackete heeft gehandeld

vanuit haar plicht om de drenkelingen in veiligheid te brengen was haar arrestatie onterecht. Er is van alles over de problematiek te zeggen. Maar ik herken in haar de bewogenheid tot barmhartigheid van de Samaritaan. Zij doet het op haar manier. Ik zie me zelf nog niet als kapitein van zo'n schip. En wie van ons wel. Maar er zijn tal van andere manieren dichterbij en kleiner om naast een ander te staan.

Laten we nog even kijken naar een schilderij van Vincent van Gogh. Hij heeft in zijn schilderij *'De Barmhartige Samaritaan'* heel treffend ingekleurd wat het betekent om staande naast een ander te leven. Midden in het schilderij, midden in het leven, zie je de Samaritaan ploeteren om de gewonde op het paard te hijsen. Het is zwoegen. Om de priester en de Leviet te zien, moet je naar de zijkant. Een is nog dichtbij en verdwijnt achter de lege geldkist, gebogen over zijn boek. De ander is nog kleurlozer opgenomen in de achtergrond. Wie zich inlaat met de ander krijgt het leven niet cadeau. Het is vaak ploeteren. Maar het geeft kleur en zin aan je leven. Wie liever aan de zijkant blijft staan, wordt met de tijd steeds kleurlozer en onzichtbaarder.

Naast wie sta jij?

Breng de kleur van het Koninkrijk van God in het leven van de ander!

Amen.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 838:1, 2 en 4

DIENST VAN HET ANTWOORD

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed:

Voorbeden:

God, wij bevelen U onze mensenwereld aan,
met haar licht en schaduwkanten,
met haar hoop en angsten,
met haar mensen
die uw nabijheid nodig hebben:
Heer, wees hun nabij.

Mensen die alleen zijn
ontheemd in zichzelf
onbevestigd, onzeker.
Heer, wees hun nabij.

Mensen die in het nauw gedreven
angst ervaren,
geen uitweg zien.
Heer, wees hun nabij.

Mensen die geen verzoening vinden,
van geen vrede weten
met anderen en met zichzelf.
Heer, wees hun nabij.

Mensen die zich veracht voelen
ongeliefd en achteruit gezet
in een vreugdeloos bestaan.
Heer, wees hun nabij.

Mensen die zich overvraagd weten,
geen verantwoording meer nemen
voor zichzelf en de naaste.
Heer, wees hun nabij.

Mensen die de toekomst opgeven,
het hier en nu beleven
als een dorre woestijn.
Heer, wees hun nabij.

Mensen zoals wij die,
gelovig, ongelovig en
godsdienschtig zo God – ondienschtig kunnen zijn.
Heer, wees ook ons nabij

Een help ons dienstbaar te zijn
aan u, aan anderen, aan onszelf.

(Wees hun nabij, Alfred C. Bronswijk, *Rakelings nabij*, p. 113)

Tussenspel: ...
 Stil gebed

Onze Vader

Delen van de bloemengroet:

...

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Eerste collecte (zwarte zak):

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor het werk van de kerk

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

Intussen luisteren we naar een clip van 'Heer, wijs mij de weg' (door Sela; Opwekking 687)

<https://www.youtube.com/watch?v=FDh-yoddZHc>

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 422

Uitzending

Zegen: **Gods zegen over je leven**

Zoals een paraplu bescherming biedt tegen regen of zonneschijn, zo wil God met zijn zegen beschermend om je heen zijn. Zoals de paraplu met je meegaat, zo gaat ook Gods zegen met je mee.

Numeri 6:24 'De Heer zal jullie gelukkig maken en jullie beschermen. 25De Heer zal bij jullie zijn en voor jullie zorgen. 26De Heer zal aan jullie denken en jullie vrede geven.'

Gemeentezang: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor nieuwe geluidsapparatuur voor de ontmoetingsband en de jeugdband. Er wordt nu gebruik gemaakt van geleende apparatuur.